

Rada
Unii Europejskiej

Bruksela, 3 marca 2023 r.
(OR. en)

6685/23

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2020/0011(NLE)

SOC 133
EMPL 91
SAN 93
GENDER 19
ANTIDISCRIM 18
FREMP 47
ILO 1

NOTA

Od: Prezydencja
Do: Komitet Stałych Przedstawicieli / Rada

Dotyczy: Wniosek dotyczący DECYZJI RADY upoważniającej państwa członkowskie do ratyfikowania, w interesie Unii Europejskiej, konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy w sprawie eliminacji przemocy i molestowania z 2019 r. (nr 190)
– Wymiana poglądów

W związku z wymianą poglądów, która ma się odbyć podczas posiedzenia Rady (EPSCO) 13 marca 2023 r., delegacje otrzymują w załączeniu notę orientacyjną prezydencji na powyższy temat.

Wniosek dotyczący decyzji Rady upoważniającej państwa członkowskie do ratyfikowania, w interesie Unii Europejskiej, konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy w sprawie eliminacji przemocy i molestowania z 2019 r. (nr 190)

Nota orientacyjna prezydencji

W czerwcu 2019 r. na swojej 108. (jubileuszowej) sesji Międzynarodowa Organizacja Pracy przyjęła Konwencję w sprawie eliminacji przemocy i molestowania w miejscu pracy¹ (nr 190) (zwaną dalej konwencją MOP nr 190), wraz z towarzyszącym zaleceniem 206². Konwencja MOP nr 190 to pierwszy międzynarodowy instrument określający konkretne, mające zastosowanie na całym świecie, standardy w zakresie przeciwdziałania przemocy i molestowaniu w miejscu pracy. Zwalczenie wszelkich form przemocy i molestowania wobec kobiet i mężczyzn w miejscu pracy jest konieczne, ponieważ takie zachowania i praktyki stanowią poważny problem z punktu widzenia praw człowieka i zagrożenie dla godności, zdrowia i dobrostanu poszczególnych osób. Konwencja MOP nr 190 to znaczący krok w kierunku osiągnięcia tego celu.

Państwa członkowskie UE odegrały kluczową rolę w przyjmowaniu konwencji MOP nr 190, potwierdzając swoje zobowiązanie do propagowania bezpiecznych i zdrowych warunków pracy i niedyskryminowania w miejscu pracy. Dzięki skoordynowaniu swoich działań zawsze mogły mówić jednym głosem, a tym samym być silnym negocjatorem na forum MOP. Nadal będzie to miało duże znaczenie w kontekście przyszłych negocjacji i pozostanie kluczowe w zapewnianiu wiarygodności i wpływów państw członkowskich UE w MOP.

W dniu 22 stycznia 2020 r. Komisja Europejska przyjęła wniosek dotyczący decyzji Rady upoważniającej państwa członkowskie do ratyfikowania, w interesie Unii Europejskiej, konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy w sprawie eliminacji przemocy i molestowania z 2019 r. (nr 190) **3** (zwanej dalej: decyzją Rady), podobnie jak zrobiła to w przypadku pięciu poprzednich konwencji i jednego protokołu MOP. Pomimo wspólnego celu, jakim jest zwalczanie przemocy i molestowania w miejscu pracy, Rada nie była w stanie wypracować porozumienia co do zasady i przystąpić do przekazania decyzji Parlamentowi Europejskiemu w celu uzyskania jego zgody.

¹ Konwencja C190 – Konwencja w sprawie eliminacji przemocy i molestowania, 2019 r. (nr 190) (ilo.org). Aktualny stan ratyfikowania konwencji MOP nr 190, zob: Ratyfikacja konwencji MOP:ratyfikacja w podziale na konwencje.

² Zalecenie R206 – Zalecenie w sprawie eliminacji przemocy i molestowania, 2019 r. (nr 206) (ilo.org)

³ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=CELEX%3A52020PC0024>

Jedną z głównych nierozstrzygniętych kwestii związanych z przyjęciem decyzji Rady dotyczy dyskusji na temat obowiązku ratyfikowania konwencji MOP nr 190 po jej przyjęciu. W związku z tym warto zauważyć, że podstawa prawna przyjęcia tej decyzji Rady, wynikająca z Traktatu z Lizbony, pozostaje taka sama jak w przypadku poprzednich sześciu instrumentów MOP, w odniesieniu do których Rada przyjęła decyzję⁴. W kontekście dyskusji na temat konwencji MOP nr 190 wyjaśniono, że decyzja Rady upoważniająca państwa członkowskie do ratyfikowania konwencji MOP nr 190 w interesie Unii nakładałaby na nie obowiązek ratyfikowania tej konwencji, tak jak miało to miejsce w przypadku poprzednich decyzji Rady przyjętych w celu upoważnienia do ratyfikowania instrumentów MOP. Do tej pory Komisja nie wszczęła przeciwko żadnemu państwu członkowskiemu postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego w związku z nieratyfikowaniem któregoś z tych instrumentów.

Debata w Radzie będzie okazją do omówienia tego dossier na szczeblu politycznym i przeanalizowania możliwych dalszych działań w odniesieniu do proponowanej decyzji Rady i ratyfikacji konwencji MOP nr 190.

⁴ Decyzja Rady z dnia 14 kwietnia 2005 r. upoważniająca państwa członkowskie do ratyfikowania, w interesie Wspólnoty Europejskiej, Konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącej dokumentów tożsamości marynarzy (konwencja nr 185), Dz.U. L 136 z 30.5.2005 r., s. 1; decyzja Rady z dnia 7 czerwca 2007 r. upoważniająca państwa członkowskie do ratyfikowania, w interesie Wspólnoty Europejskiej, Konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy o pracy na morzu z 2006 r., Dz.U. L 161 z 22.6.2007 r. s. 63; decyzja Rady z dnia 7 czerwca 2010 r. upoważniająca państwa członkowskie do ratyfikowania, w interesie Unii Europejskiej, Konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącej pracy w sektorze rybołówstwa z 2007 r. (konwencja nr 188), Dz.U. L 145/12 z 11.6.2010 r.; decyzja Rady z dnia 28 stycznia 2014 r. upoważniająca państwa członkowskie do ratyfikowania, w interesie Unii Europejskiej, Konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącej bezpieczeństwa przy używaniu substancji i preparatów chemicznych w pracy z 1990 r. (konwencja nr 170), (2014/52/UE); decyzja Rady z dnia 28 stycznia 2014 r. upoważniająca państwa członkowskie do ratyfikowania, w interesie Unii Europejskiej, Konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącej godnej pracy dla osób pracujących w gospodarstwie domowym z 2011 r. (konwencja nr 189) (2014/51/UE); decyzja Rady (UE) 2015/2071 z dnia 10 listopada 2015 r. upoważniająca państwa członkowskie do ratyfikowania, w interesie Unii Europejskiej, Protokołu z 2014 r. do Konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącej pracy przymusowej lub obowiązkowej z 1930 r. w odniesieniu do art. 1–4 tego protokołu dotyczących kwestii współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych, Dz.U. L 301 z 18.11.2015 r.; decyzja Rady (UE) 2015/2037 z dnia 10 listopada 2015 r. upoważniająca państwa członkowskie do ratyfikowania, w interesie Unii Europejskiej, Protokołu z 2014 r. do Konwencji z 1930 r. dotyczącej pracy przymusowej lub obowiązkowej Międzynarodowej Organizacji Pracy w odniesieniu do kwestii dotyczących polityki społecznej, Dz.U. L 298 z 14.11.2015 r.

W związku z powyższym ministrowie proszeni są o skoncentrowanie się na następujących pytaniach w swoich wypowiedziach:

1. *Jaką drogę państwa członkowskie uważałyby za najbardziej odpowiednią do ratyfikowania przedmiotowej konwencji?*
2. *Jakich gwarancji wymagałyby państwa członkowskie, by były w stanie poprzeć przyjęcie decyzji Rady?*
